

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2008. évi június hó 10. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A hivatali visszaélés büntette miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Bíróság 1.B.96/2008/7. számú ítéletét **helybenhagyja azzal**, hogy a vádlott nevét pontosítja.

A vádlott köteles a másodfokú eljárásban felmerült 3.900 (háromezer-kilencszáz) forint bűnügyi költséget az államnak megfizetni.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság a 2008. március 4. napján kelt 1.B.96/2008/7. számú ítéletével a vádlott bűnösségét 2 rb. hivatali visszaélés büntetében (Btk. 225.§) állapította meg és ezért őt 350 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 400 Ft-ban állapította meg, az így kiszabott összesen 140.000 Ft pénzbüntetést meg nem fizetése esetén napi tételenként egy nap fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre rendelte átváltoztatni. Kötelezte a vádlottat az első fokú eljárásban felmerült 9.300 Ft bűnügyi költség viselésére is.

Az ítéletet az ügyész tudomásul vette, a vádlott és a védő felmentés végett jelentett be fellebbezést.

A **Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség** a BF.267/2008. számú átiratában - képviselője a nyilvános ülésen nem vett részt - az első fokú bíróság által megállapított tényállást megalapozottnak, a cselekmény minősítését helyesnek és a

kiszabott büntetést elégségesnek tartotta, ezért az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta, a vádlott nevének pontosítása mellett.

A védő a nyilvános ülésen a bejelentett fellebbezését fenntartotta, amely a vádlott nyilatkozatához kötődve, elsősorban felmentésre, másodsorban a kiszabott büntetés enyhítésére irányult.

A vádlott az utolsó szó jogán ártatlanságát hangoztatta.

A fellebbezések nem alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla a vádlotti és védelmi perorvoslatok folytán bírálta felül az első fokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárását. Ennek eredményeként megállapította, hogy a Fővárosi Bíróság a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le a bizonyítási eljárást, ügyfelderítési kötelezettségének teljes mértékben eleget tett. A rendelkezésére álló bizonyítási anyagot értékelési körébe vonva, a bizonyítékokat egyenként és egymással is egybevetve mérlegelte, és e tevékenységéről megfelelően számot is adott. Okszerűen megindokolta azt, hogy mely bizonyítékokat, mely részükben és miért fogadott el, illetve melyeket, mely részükben és miért nem tartott valónak. Az ítélet indokolása, pedig mindenre kiterjedő, logikailag kifogástalan és meggyőző.

Az első fokú bíróság kellő részletességgel foglalkozott a vádlott védekezésével. A vádlott egyik vádpontban sem érezte magát bűnösnek, az 1./ tényállási pontban vitatta 1-es tanú vallomásának hitelességét, a 2./ tényállási ponttal kapcsolatban pedig előadta, hogy nem előny szerzése végett igazolta magát rendőrigazolványával és a forgalmi engedélyről azt hitte nincs nála.

Az 1-es tanú következetes vallomásában azt állította, hogy a vádlott kérésére kérte le a 000-000 forgalmi rendszámú személygépkocsi adatait a nyilvántartásból, neki ezekre nem is volt szüksége. A vádlott védekezése a tanú vallomása és az azzal egybevágó okirati bizonyítékok alapján egyértelműen megcáfolást nyert, így az 1./ tényállási pontban a felsorolt bizonyítékok alapján törvényesen állapította meg a tényállást a Fővárosi Bíróság.

A 2./ tényállási pontban pedig, az egybehangzó és egymást kiegészítő tanúvallomások a vádlott védekezését ugyancsak hitelt érdemlően cáfolják.

A Fővárosi Bíróság kellően megindokolta, hogy a vádlott vallomásával szemben miért a felsorolt bizonyítékok alapján állapította meg az ítéleti tényállást, amely mentes a Be. 352. § (1) bekezdésében írt hiányosságoktól, tehát irányadó volt a fellebbezési eljárásban is. Erre tekintettel a felmentésre irányuló vádlotti és védelmi fellebbezés - amely tartalma szerint a tényállás megállapítását és a bizonyítékok mérlegelését támadja - nem foghatott helyt.

A vádlott bűnösségét a Fővárosi Bíróság okszerűen állapította meg, és a cselekmények minősítése és a többrendbeliség megállapítása is megfelel a Btk. rendelkezéseinek, továbbá az ítélet járulékos rendelkezései is helyesek.

A büntetés kiszabása körében figyelembe veendő körülményeket az első fokú bíróság nagyrészt helyesen sorolta fel.

Enyhítő körülményként nem vehető figyelembe a vádlott büntetlen előélete, mert a bűncselekményeket olyan beosztás felhasználásával követte el, amelyben a büntetlen előélet alkalmazási feltétel.

A Fővárosi Bíróság által alkalmazott joghátrány arányban áll a vádlott által elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyával és az egyéb bűnösségi körülményekkel, annak enyhítése nem indokolt.

Az ítéltábla ezért a Fővárosi Bíróság ítéletét a Be. 371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta, azzal, hogy a vádlott nevét helyesbítette.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséggel kapcsolatos rendelkezés a Be. 381.§ (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2008. évi június hó 10. napján

Dr. Szigeti Ágnes s.k.
a tanács elnöke

Dr. Rédei Géza s.k.
előadó bíró

Dr. Hildenbrand Róbert s.k.
bíró

A Fővárosi Bíróság 1.B.96/2008/7. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.115/2008/4. számú végzése folytán 2008. június 10. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált!

Budapest, 2008. év június hó 10. napján

Dr. Szigeti Ágnes s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Ónodi Gáborné
bíróügyi ügyintéző